
Junák – svaz skautů a skautek ČR,
středisko **Hlinsko**

vydává

Informační časopis 35

Červen 2014

Obsah

Úvodní slovo	1
Termínovník	1
Krizové situace	1
Tábor v Německu	2
Vzpomínky bratra Horáka	3-4
Bývalá skautská rezervace	5

Úvodní slovo

Vytoužený červen už je tu. Konec školy, začátek prázdnin a tábor. Dny plné sluníčka a přátel:).

Buzola

Tábor – důležité termíny

Do **15. 6.** odevzdat **přihlášku** na tábor

28. 6. - 13:00 - odjezd na tábor (od zimního stadionu)

6. 7. - od 14:00 - návštěvní den pro rodiče

12. 7. - kolem 11:30 - návrat z tábora

Cena tábora je 2100 Kč.

Více informací naleznete na stránkách střediska:

http://skauthlinsko.ic.cz/brozura_pro_rodice.pdf

Krizovky za Smetankou

Akce, která se konala dne 24. května 2014, se vydařila velmi dobře. Na akci dorazila spousta dětí s jejich rodiči. Na této akci šlo o to, aby si děti s rodiči vyzkoušeli, co by se mělo dělat při různých krizových situacích a i jiných

příležitostech. Od jedné hodiny odpoledne děti mohly na dopravním hřišti za základní školou Smetanova soutěžit o později přivezené dorty, ale i ti, kdo se neumístili na prvních třech místech, dostali malé odměny

v podobě volebních perníků ANO a nějakých sladkostí. Vyhlášení proběhlo zhruba v 15:45.

Zapsala
Dáňa

Další směska informací o táboře v Německu

Do Německa se společně vydáme **v pátek 1. srpna 2014** brzy ráno (čas bude ještě upřesněn). Cestovat se bude vlakem a autobusem a první den bude vyhrazen výhradně na cestování z České republiky do Německa.

V prvních dnech budeme ubytováni v rodinách, s kterými budeme podnikat zajímavé společné výlety, abychom se tak naladili na společný tábor. V rodinách bývá většinou ubytován skaut nebo skautka podobného věku účastníkovi z Německa. Až dostaneme informace o tom, kdo kde bude ubytovaný, bude možnost navázat kontakt již před samotným pobytem v Německu.

Od 6. srpna začíná desetidenní tábor na tábořišti Schachen v jižním Německu. Na tábor se bude putovat pěšky v menších skupinkách. Tábor není příliš vzdálený od města Rottenburg, kde budeme ubytováni v rodinách. Tábořiště je velice pěkné. Společně by nás tam mělo být přibližně 4000 účastníků z celého Německa + zahraniční hosté z celého světa, s kterými budeme moci zažít některé společné programy. Na tábořišti jsou zděné sprchy a záchody.

Tábor bude trvat do 15. srpna, kdy se i společně vydáme na cestu zpět do České republiky. Z tábořiště se dopravíme pravděpodobně autobusem a potom zase společně vlakem. Do Hlinska se vrátíme pozdě večer, o podrobnostech budeme ještě včas informovat.

Nezapomeňte si vzít cestovní doklad (u starších 15 let stačí občanský průkaz). Pro případ jeho ztráty či odcizení je dobré mít u sebe na jiném místě jeho kopii.

Dobré je si s sebou vzít vhodnou karimatku, protože v Německu nejsou stany s podsadami, jako máme u nás. Spí se na zemi, a proto se doporučuje třeba samonafukovací karimatka/lehátko/tlustší karimatka. Zkrátka co každému vyhovuje a není tak náročné na převoz. Vhodné je všechno sbalit do krosny a pak maximálně ještě do malého batůžku, aby se nám to dobře převáželo.

Kapesné doporučujeme zhruba ve výši 35 – 45 euro. Tábor a cesta bude již hrazena. Kapesné bude především na to, když si účastníci budou chtít zakoupit například nějaký pohled, táborové tričko apod. Na tábořišti se dají například zakoupit i nějaké nápoje nebo sladkosti.

Finance: Za tábor jsme již platili první poplatek ve výši 2800,- Kč, což byl v podstatě účastnický poplatek, který pokryje náklady na samotný tábor. Zbývá tedy uhradit cestu, popřípadě společné pojištění, které je levnější, než kdyby ho uzavíral každý účastník samostatně. Získali jsme grant od Pardubického kraje, čímž se tedy náklady na cestu výrazně sníží. Pokud získáme ještě grant od organizace *Tandem – Koordinační centrum česko-německých výměň mládeže*, pravděpodobně už nebudeme vybírat žádnou částku. Tyto informace včas upřesníme.

Případné dotazy můžete směřovat na e-mail Martiny Lukáškové:
lukaskova5(at)seznam.cz

Druhý dopis o cestě do Německa připravila
Matylda

Vzpomínky Josefa Horáka

Vážení skauti a skautky,

byl jsem požádán Vaším bratrem Mgr. Homolkou, zdali bych se jako bývalý skaut nepokusil přispět svými vzpomínkami na dobu svého členství v hlineckém skautském prostředí.

Hned v úvodu svých vzpomínek Vám chci sdělit, že do dnešních dnů jsem velmi hrdý, že jsem se stal skautem. Nebylo to však tak jednoduché, neboť v době seznámení se skautskými zásadami na přelomu roků 1938-39 mi bylo 8 let a posléze přišla nacistická okupace a zákaz skautingu. Při této příležitosti si dovoluji vzpomenout na pana učitele S. Zedníčka, skauta, který se nám svým žákům, jistě s určitým rizikem, snažil vštěpovat ideály skautského chování. Po celou dobu nacistické totality jsme tudíž věděli, jak se starší bratři snažili ze zabezpečeného skautského domova zachránit stany, prapory apod. Mnoho skautů se zapojilo do odbojové činnosti jak za heydrichiády, tak aktivně v zahraničních jednotkách. Za svobodu vlasti velmi často obětovali své životy. Mějme proto tato hrdinství vždy na paměti.

Přišel konečně květen 1945, nacistické Německo bylo spojeneckými armádami

Tábor na Milovech 1946 (foto: archiv Milana Hájka).

drtivě poraženo. Zavládlo všeobecné nadšení a byli to i skauti, kteří okamžitě obnovili činnost. Zájem mezi mládeží byl veliký. Vznikly tři oddíly skautů, oddíl vlčat, světlušek a roverů. První velkou skautskou akcí již v roce 1945 byla účast na červnové tryzně za oběti obce Ležáky. Další roky byly poznamenány intenzivní činností.

Zúčastnili jsme se skautských slavností v Poličce, v Hlinsku, organizoval se tábor v Černovíru. Náš třetí oddíl, jehož vedoucím byl Zdeněk Ruprecht a družinový rádci Standa Bárta, Jirka Šveců a Pepa Horáků, tábořil na Milovech. Bratr Dvořák ze

Sobíňova stylově vymaloval bývalý skauťák v Olšinkách. Vzhledem k tomu, že dosavadní skautský domov v Olšinkách již nestačil k činnosti všech oddílů, získala se v roce 1947 budova farmy, kde se dříve pěstovaly slepice a která se rekonstruovala, ale již nedokončila. Rok 1948 byl již rokem, kdy se politickým převratem dostala k moci komunistická totalita. Vznikl SSM a násilně byl rozpuštěn Junák.

To začíná nová kapitola bývalých skautů. Zdeněk Ruprecht a Standa Bárta emigrovali. Prvý do Kanady a druhý do Francie. Osudy dalších, jako byl Milan Hájek, Pepík Dvořák a Václav Ble-

cha, poznamenala letáková akce na gymnáziu, za kterou byli dokonce zavřeni. Po propuštění Milana Hájka z vězení zorganizovali bratři Vl. Červenka, Jos. Horák, Toník Tlustý, Vl. Marvan a Lad. Jaroš tramskou osadu. Postavili chatu, kterou nazvali „HOMAHAJA“ a v ústraní zde trávili volný čas v duchu skautských zásad.

Totalitní systém nezapomíná. V roce 1951 jsou do vojenských táborů nucených prací povoláni Josef Horák, Vladimír Marvan a Ladislav Jaroš. Mimo tuto partu byli povoláni do těchto táborů nucených prací bratři Vladimír Mašek, Ing. Julek Slabý i zmíněný Pepík Dvořák ze Sobíňova. Pracovalo se na

vojenských stavbách, v leších a v dolech. Po dvou letech pracovního nasazení nám bylo oznámeno, že se prodlužuje na neurčito. Já jsem se vrátil do civilu až po 33 měsících. V roce 1968 jsem se angažoval na založení organizace PTP-VTNP (Pomocné technické prapory – vojenské tábory nucených prací). A v roce 1969 nás čekal stejný osud jako Junáka – byli jsme zrušeni.

V roce 1990 byla pětácká organizace obnovena a nedlouho poté jsme se společně s Jirkou Švecem setkali po 40 letech se Stanou Bártou. Jeho osudy byly zajímavé. Po emigraci do Francie vstoupil do cizinecké legie. Bojoval ve Vietnamu a

nyní žije jako válečný veterán. Každá totalita, aby mohla neomezeně vládnout, nejdříve vytvoří brutální atmosféru strachu a potlačí všechny svobodomyšlné organizace, jako byly Junák a Sokol.

Doufám, že jsem Vám přiblížil osudy skautů, kteří za své vlastenectví a právo žít ve svobodné společnosti vděčí skautské výchově.

Na závěr Vám přeji, abyste svůj život, na rozdíl od nás, prožili ve svobodné a demokratické společnosti.

Končím se skautským pozdravem „Bud' připraven“.

V Hlinsku 17.5.2014

Josef Horák

Setkání poválečných skautů v roce 1998 – zleva Jiří Švec, Stanislav Bárta a Josef Horák (foto: archiv Josefa Horáka).

Skautská rezervace na Ratajích

Za dopoledne jsme obešli místní továrničky a banky a na tu rezervaci jsme vybrali!

Jiří Švec, rozhovor z 27.12.2008

Skautská rezervace na Ratajích v roce 1946.

Po II. světové válce znamenal hlínecký Junák obrovský nárůst členské základny. Počet členů překročil hranici 400 osob, což byl více než dvojnásobek předválečného stavu. Skautský domov v Olšinkách nedokázal tolik zájemců o skauting pojmout. Schůzky se proto konaly i v domech některých skautů a skautek (např. u Marvanů nebo u Štěpánků), ale ani to nestačilo. Na Ratajích před mostem přes Chrudimku, za níž leží místní část Blatno, proto byly zakoupeny dva objekty, které si skauti svépomocí přestavěli na skautskou rezervaci. Louku, na níž se tato rezervace nacházela, si Junák pronajal od pivovaru.

„To byla louka, která patřila pivovaru, a na tom byly dvě dřevěné budovy – to vlastně byly veliké chlívký pro kozy a jedna slepičárna,“ vzpomínal na tento projekt v roce 2007 pamětník Jiří Švec – Multi. *„Nejdřív jsme to museli vyklidit. Pak jsme zabrali takovej vůz po německý armádě – prostě vůz, kterej normálně tahali koně. Tenkrát se do něj zapřáhlo dvacet skautů. Vozili jsme v tom škváru a různý materiály. Byl na nás asi pěkný pohled, když jsme klusem uháněli po Hlinsku. Ale během půlroku až roku jsme vytvořili tři poměrně pěkný klubovny. Čtvrtou už jsme nestihli. To už nám pak překazili.“*

Bratr Švec měl také lvi podíl na tom, že se junákům podařilo narychlo sehnat 47.000,-Kčs, za které byly dřevěné objekty pořízeny. Vydátnou podporu poskytlo sdružení rodičů a přátel střediska, místní továrnici a bankovní ústavy.

Skautskou rezervaci na Ratajích s veškerým inventářem převzala při rozpuštění Junáka po roce 1948 pionýrská organizace. Později byla rezervace zrušena a na jejím místě postaveny garáže.

Zpracoval
Vlk

Foto: Archiv Jiřího Švece